

בולעטין # 343 - ניסן תשנ"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנֹתְכֶם וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ילקוט שמעוני במדבר - פרק יג - רמז תשמג

... (המשך מגליון הקודם) ויהס כלב שהסיתם בדברים. פתח יהושע דקא משתעי אמרי ליה דין ראש קטיעא ימלל, אמר כלב אי אפתח אנא ומשתעינא אמרי בי מלתא וחסמין לי, אמר להן וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם, סברי בגנותיה קא משתעי אישתיקו, א"ל הוציאנו ממצרים וקרע לנו את הים והאכילנו את המן אם יאמר עשו סולמות ועלו לרקיע לא נשמע לו עלה נעלה וירשנו אותה וגו':

והאנשים אשר עלו עמו וגו'. אמרו דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה [כי חזק הוא ממנו כביכול] אפילו בעל הבית אין יכול להוציא כליו משם. ארץ אוכלת יושביה היא אמר הקדוש ברוך הוא אני חשבתיה לטובה דכל היכא דמטו מת חשיבא דידהו כי היכי דניטרדו ולא לשאלו אבתריהו, וא"ד איוב נח נפשיה ואטרידו כ"ע בהספידא, והם חשבו לרעה ארץ אוכלת יושביה. ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם מנא הוו ידעי, כי קא הוו מברי אבילי תותי ארזי הוו מברי וכי חזינהו סלקו יתבי באילני שמעינהו דקאמרי קא חזינן אינשי דדמו לקמצי באילני. תניא ר"א אומר

בוא וראה כמה גדול כחו של לשון הרע, מנלן ממרגלים השתא מרגלים שהוציאו שם רע על עצים ואבנים כך, המוציא שם רע על חברו על אחת כמה וכמה, ממאי דילמא כדרבי חנינא בר פפא דאמר מר דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה כי חזק הוא ממנו וכו' כדלעיל. אלא דבת הארץ שהוציאו. ארץ אוכלת כשם שאברים לאדם כן לארץ. וראש עפרות תבל, הנה כסה את עין הארץ, ותפתח הארץ את פיה. ארץ אוכלת יושביה. ומתחת זרועות עולם, הנה רחבת ידיים. ויניקו דבר מסלע, יושב על טבור הארץ. כי ערות הארץ באתם לראות. והארץ לעולם עומדת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)